

ע"פ 7153/15 - שחר סלומון נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 7153/15 - ו'

כבוד השופטת ד' ברק-ארז
שחר סלומון

לפני:
המערער:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה לביטול תנאים מגבילים

בשם המערער: עו"ד זאב אלוני

בשם המשיבה: עו"ד הילה גורני

החלטה

1. בפני בקשה להסרתם של תנאים מגבילים שבהם נתון המבקש עד להכרעה בערעור שהגיש.

2. המבקש הורשע על-פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות (נשק קר) לפי סעיפים 333 ו-335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, בעקבות אירוע שבו הוא נגח בראשו של אדם אחר, הולם בחזהו ובכתפו, נשך אותו בפלג גופו הימני ואף פצע אותו באמצעות מפתח. בהמשך לכך נגזרו על המבקש, בין היתר, 16 חודשי מאסר בפועל (ת"פ 59008-11-14).

3. המבקש הגיש ערעור על גזר הדין, ובד בבד ביקש לעכב את ביצועו של עונש המאסר בפועל שהוטל עליו עד להכרעה בערעור. ביום 1.11.2015, לאחר שהמדינה נתנה לכך את הסכמתה, הוריתי על עיכוב ביצוע העונש, בכפוף לכך שהתנאים המגבילים שהוטלו על המבקש בהליכים קודמים יישארו על כנם. על-פי בקשה נוספת, ובהסכמת

המדינה, ביום 17.11.2015 הוריתי כי המבקש ימשיך בטיפול שיקומי שבו נטל חלק עד להכרעה בערעור.

4. הדיון בערעור נקבע ליום 11.4.2016. כשבוע קודם לכן הגיש המבקש בקשה מוסכמת לדחיית המועד לשמיעת הערעור. לבקשה צורפה המלצה מטעם שירות המבחן לפיה יש לקדם את ההליך הטיפולי שבו המבקש נוטל חלק. הבקשה התקבלה בהחלטה מיום 7.4.2016 (השופט ע' פוגלמן).

5. בסמוך לאחר מכן ובעקבות דחיית הדיון בערעור, המבקש הגיש בקשה לביטול התנאים המגבילים שהוטלו עליו. בקשה זו היא במהותה בקשה לעיון חוזר בהחלטתי בדבר עיכוב ביצוע העונש מיום 1.11.2015. המבקש הדגיש בבקשה את העובדה כי הוא אינו עובד כיום וכי הוא מתקשה למצוא עבודה. זאת, חרף העובדה שהתנאים המגבילים מאפשרים - במישור העקרוני - את יציאתו של המבקש לעבודה. מלכתחילה השתמע מהבקשה כי הרקע להגשתה נובע מקושי לשלב בין השתתפותו בטיפול במרכז יום בחולון לבין מקום עבודתו הקודם שנמצא בהרצליה. אולם, בהודעה נוספת מטעם המבקש מיום 12.4.2016 ניתן היה להבין כי הקושי הוא כללי יותר, וטמון בכך שהוא מתקשה בחיפוש עבודה בין היתר בשל הדרישה שיהיה מלווה במפקח, וכי מעסיקים נרתעים מלהעסיק אותו בשל התנאים המגבילים שהוטלו עליו.

6. בתגובתה מיום 17.4.2016 הבהירה המדינה כי היא מתנגדת לבקשה לביטול התנאים המגבילים. זאת, מן הטעם שלא חל שינוי נסיבות המצדיק עיון חוזר בתנאי השחרור של המבקש. המדינה הדגישה כי לא התנגדה לאפשרות שהמבקש יחליף את מקום עבודתו הקודם, ככל שמקום העבודה החדש יעמוד בתנאים שנקבעו עבורו. עוד נטען כי אילו המבקש היה מודיע על כוונתו לעתור להסרת התנאים המגבילים המוטלים עליו במועד שבו הגיש את הבקשה לדחיית הדיון בעניינו, המדינה הייתה מתנה את הסכמתה לדחיית הדיון בהשאת התנאים על כנם. לבסוף, המדינה הודיעה כי ככל שהמבקש מעוניין להקדים את שמיעת הערעור שהוגש מטעמו - היא אינה מתנגדת לכך.

7. אין בידי להיעתר לבקשה, הלוקה בכוללניות ובעמימות. הנימוק העיקרי העומד בבסיס הבקשה הוא הקושי שהתנאים המגבילים מציבים בפני המבקש, לטענתו, למציאת עבודה. ניתן לשער כי תנאים מגבילים כרוכים בהכבדה מבחינת הנוגע בדבר. אולם, המבקש לא הבהיר מדוע נדרשת הסרת כל התנאים המגבילים בעניינו, להבדיל מהקלה מסוימת בהם. כמובן, יש לברך על רצונו של המבקש להשתלב בשוק התעסוקה ועל התקדמותו בהליך הטיפולי, אך אין בכך בלבד כדי להצדיק את הסרתם של התנאים המגבילים שהוטלו עליו בכללותם.

8. יובהר כי אין בכך כדי למנוע מהמבקש להגיש בקשה קונקרטית לעיון חוזר בתנאים המגבילים שהוטלו עליו, ואיני מחווה דעה באשר לבקשה כאמור, ככל שתוגש.

9. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י' בניסן התשע"ו (18.4.2016).

ש ו פ ט ת

עמוד 2

